



**BREED
BEELD**

LENS-BASED MEDIA

ZO 10 MRT T/M ZO 19 MEI 2024

BREEDBEELD

Opus one '23



opus one '23

CCHA.BE

Opus one zet jaarlijks een selectie van de beste Vlaamse en Brusselse eindwerken fotografie van afgelopen jaar in de kijker met een expo, telkens op een andere locatie. Na Concertgebouw Brugge en De Krook in Gent, komen de beste eindwerken van 2023 naar CCHA. Elk jaar worden ook internationale eindwerken in de tentoonstelling opgenomen. Dit jaar is het gastland Ierland.



WAT IS BREEDBEELD EN WAT IS OPUS ONE?

Elk jaar studeren er in Vlaanderen en Brussel enkele honderden fotografen af aan kunsthogescholen, deeltijds kunstonderwijs of volwassenenonderwijs. Stuk voor stuk fotografen die vol ambitie hebben toegewerkt naar hun eindwerk, een eerste ijkpunt in hun carrière als fotograaf.

Als steunpunt voor iedereen die in Vlaanderen en Brussel met fotografie, film of mediakunst bezig is, wil BREEDBEELD met *Opus one* deze mensen een breder platform bieden voor hun werk en de verhalen die ze ermee willen vertellen. *Opus one* vormt zo een staalkaart van wat er vandaag leeft binnen de fotografie. Die staalkaart wordt bovendien telkens aangevuld met een blik over de landsgrenzen heen.

Naast een tentoonstelling is *Opus one* ook een fotoboek, dat te koop is in alle Confituur-boekhandels, op breedbeeld.org en in CCHA tijdens de tentoonstelling.

DE DEELNEMENDE FOTOGRAFEN

DEE BYRNE

The woman, the witch and the wanderer

-

Met *The woman, the witch and the wanderer* duikt Dee Byrne in de wereld van hekserij en magie van de aarde in haar geboorteland Ierland. Het werk, dat uit drie hoofdstukken bestaat, reflecteert over de unieke figuur van de heks in het Ierse landschap en eert de praktijk van op de natuur gebaseerde spiritualiteit in zowel het oude als het hedendaagse Ierland.

SHAENEEN HEALY BYRNE

Piseog

-

Volgens de Ierse folklore zou het knoeien met ringforten verschrikkelijk ongeluk brengen. Honderden, zo niet duizenden jaren lang werden deze ringforten, die ook 'feeënforten' genoemd worden, koste wat het kost vermeden en in wezen beschermd door bijgeloof. Deze diepgewortelde angst om de feeën kwaad te maken door aan ringforten te raken is in de loop der tijd vervaagd. Tegenwoordig wordt het vooral gezien als bijgelovige onzin

omdat mensen vandaag geloven dat folklore niet veel meer is dan mythen en legenden. Het conflict tussen het moderne en het oude Ierland komt het meest prominent naar voren bij een ringfort dat wordt doorkruist door de autosnelweg M18. Het zet aan tot nadenken en discussiëren over de balans - of het gebrek eraan - tussen het verleden, het heden en de toekomst van ons begrip en behoud van de Ierse cultuur.

sheaneenhealybyrne.com

TINE DELBARE

That strong red afternoon

-

That strong red afternoon is een reeks over vergankelijkheid. Het is de neerslag van Tine Delbares interesse in het onderzoeken, het onaffe, het imperfecte. Ze ging aan de slag met door water beschadigde oude dia's die voor haar trauma en verlies symboliseren. De verzameling bleek uiteindelijk een schatkist vol schoonheid te zijn. Delbare combineert deze oude reisfoto's met nieuwe opnames. Haar eigen beelden zijn letterlijk on the road genomen: ze reflecteren snelheid en beweging en geven de euforie weer van het onderweg zijn. Ook bij avond-

en nachtfotografie - haar geliefkoosde terrein - speelt het licht een belangrijke rol, wat resulteert in zwaar gekorrelde beelden. Het project vertegenwoordigt voor Delbare een periode waarin ze een evenwichtsoefening moest maken tussen het loslaten van wat geweest was en het omarmen van wat er nog aan zat te komen: verse vrijheid.

BIRGIT DIERYCK

Instead of sleeping

-

In *Instead of sleeping* gaat Birgit Dieryck op ontdekking in haar woonplaats, Zonnebeke. Overdag is dit West-Vlaamse dorp een plek die geen geheimen meer voor haar heeft, maar de nacht brengt andere betekenissen met zich mee. Alleen door de straten dwalend, ruilt Dieryck het comfort en de geborgenheid van haar bed in voor de schoonheid, sereniteit en de meditatieve sfeer van de nacht. Doorheen de reeks wandel je, *instead of sleeping*, met haar mee langs onverwachte ontdekkingen en plaatsen die 's nachts pas hun ware schoonheid onthullen.

birgitdieryck.myportfolio.com

WILLEM DIRKS

Op zoek naar het wauw-gevoel: een visueel-sociologische studie van het Koningin Astridplein in Antwerpen

-

Sinds de start van zijn opleiding sociologie voelde Willem Dirks zich meer en meer aangetrokken tot de camera en haar potentieel als onderzoeksinstrument. Als onderwerp voor zijn sociologisch en visueel onderzoek, viel de keuze op het Antwerpse Koningin Astridplein, gesitueerd aan de voorzijde van het Centraal Station. Het is een plek met veel passage en vaak wisselend licht door de hoogbouw, wat haar fotografisch interessant maakt. Tegelijk komt het plein vaak in het nieuws vanwege overlast, met een schietpartij in augustus 2022 als jammerlijk hoogtepunt. Ook de aangekondigde renovatie van het plein in 2024, maakte het extra interessant om het in zijn huidige situatie te documenteren. Wie zijn de gebruikers van het plein? Welke vormen van overlast zijn er aanwezig? En hoe beïnvloedt de ruimte het gedrag van de verschillende gebruikers? Om een antwoord te zoeken op deze vragen dook Dirks in zijn beeldarchief van het Astridplein dat hij tussen 2018 en 2022 bij elkaar fotografeerde.

PATRICK FORET

De rozenfabriek

-

De rozenfabriek heeft Patrick Foret altijd gefascineerd. Eerst was er het licht dat hem verleidde, een oranje-paarse gloed die de lucht verkleurde tot een onwerkelijke zonsondergang. Dan was er de automaat die hem intrigeerde, die mechanisch samengestelde boeketten afleverde aan gehaaste voorbijgangers. De kwetsbaarheid van de roos gecombineerd met de kilheid van de automaat trokken hem naar dit project.

foretographie.com

LIZA FRANÇOIS

Sunflowers for Spring

-

Sunflowers for spring verwijst naar de eerste dag van de lente. De lente brengt een gevoel van heropleving en hoop met zich mee, maar voor Liza François is het voor altijd verweven met verlies. Het is de dag waarop haar vader in 2014 uit het leven stapte. In 2021 ging ze bij zijn vrienden langs met zonnebloempitjes, wat leidde tot een overvloedige groei van zonnebloemen in de zomer. Het was een kleine maar betekenisvolle herinnering dat zelfs te midden van pijn en verdriet,

schoonheid nog steeds kan bloeien. Terwijl ze zichzelf onderdompelde in het vastleggen van de zonnebloemen van de vrienden van haar vader en de wereld om haar heen, besepte François dat de beelden die ze nam een nieuwe, diepere betekenis kregen. Door haar lens raakte de alledaagse schoonheid verstrengeld met het proces van rouw. Haar beelden vangen de vluchtige momenten van dankbaarheid en hoop, en dienen tegelijk als herinnering aan de transformerende kracht van liefde, tijd en verandering. Sunflowers for spring vormt zo een reflectie op het taboe rondom rouw en psychisch lijden. Door openlijk te praten over moeilijke onderwerpen en er tijd aan te besteden, creëren we kansen voor groei en genezing - niet alleen voor onszelf, maar ook voor de mensen om ons heen.

www.lizafrancois.com



PETER GREENE

Mechanisms not meaning

-

Peter Greene gebruikt fotografie als een middel om de wereld om zich heen te documenteren en erover te reflecteren, waarbij zijn praktijk functioneert als een middel om betekenis te genereren voor die wereld. De serie *Mechanisms not meaning* is opgebouwd rond de vertrouwdheid die eigen is aan thuis - iemands cocon - en hoe die kan worden aangetast door ingrepen en sporen die door anderen zijn achtergelaten. Het is een authentieke weergave van Greenes persoonlijke ervaringen als jongere in Ierland. Zijn reeks neemt de vorm aan van een pseudo-documentair project en richt zijn schijnwerpers op het veelzijdige concept van het 'Iers-zijn' als rode draad doorheen verschillende individuele omstandigheden. Het ervaren van de veiligheid die inherent is aan het begrip 'thuis' kan op elk moment opduiken en Greene streeft ernaar om deze vredesmomenten te vinden in onverwachte situaties. In zijn kern probeert dit werk een licht te werpen op de barrières die onze perceptie van het vertrouwde en bekende kunnen belemmeren. Het project draait om het

bewijs van je wortels, de waarde van de schulp om je heen.

petergreene.ie

JAKE HOFFMAN

Neptune Estate

-

Voor *Neptune estate* verkende Jake Hoffman op een diepgaande manier een woonwijk in een voorstad van Dublin. De reeks is niet zomaar een serie foto's, maar een antropologische duik in de ziel van deze gemeenschap. Elk beeld, elk vastgelegd moment, is een pixel in het grotere geheel van het ethos, de cultuur en de identiteit van deze buurt. Spontaniteit lag aan de basis van deze serie. Hoffman liet zijn lens leiden door toeval, wat resulteerde in beelden die rauw, ongefilterd en authentiek waren. Hij benaderde elk individu dat hij fotografeerde als een actieve deelnemer, als een medeauteur van het verhaal. Deze aanpak, samen met de complexe patronen van de wijk en de spontane glimlach van de bewoners, maakten van *Neptune estate* een levend, ademend tijdsdocument van deze plek.



COCO KNEEPKENS

Your mother is not here

-

Met *Your mother is not here* verkent Coco Kneepkens de kustlijn aan de hand van beelden die ze nam over een periode van vijf jaar. In het werk onderzoekt ze de frictie tussen twee ogenschijnlijk verschillende werelden: surfen en rouwen. Kneepkens belicht de complexe en veranderende relatie tussen zichzelf, het zeelandschap en het leven van de mensen die er wonen en passeren. De reeks toont een onderzoek naar vinden en verliezen, naar jeugd en intimiteit, naar lichaam en landschap, naar de veranderende staat van zowel de mens als de zee.

cocokneepkens.com

KAYIN LUYS

Don't trust pretty girls

-

Kayin Luys verkent in de reeks *Don't trust pretty girls* zijn relatie met zijn schoonfamilie. De titel verwijst naar de tattoo op de linkerarm van de grootvader van zijn vriendin. Luys zoekt in zijn beelden de spanning op tussen fictie en realiteit, en liet zich daarbij leiden door verhalen die ze hem

vertelden, hun herinneringen en zijn interpretaties van beiden. Het resultaat is een spel van mogelijkheden dat de werkelijkheid weerspiegelt en overstijgt.



JUDITH OTTOY

Because all we have is the time between moments

-

Judith Ottoy verloor haar moeder op veertienjarige leeftijd. Nu, op haar vijfentwintigste, heeft ze dit verlies beter kunnen verwerken. Ze vond een nieuwe familie in haar vrienden. Desondanks blijft een gevoel van eenzaamheid

aanwezig. Voor de introspectieve reeks *Because all we have is the time between moments* keerde Ottoy terug naar een vakantiehuisje in de Ardennen, een vertrouwde plek voor hun gezin. Ottoy onderzocht er het gevoel van focus en flow-state, een moment van pure concentratie waarin je volledig in iets opgaat en een hoge productiviteit en euforie ervaart. Haar doel was om de connecties met haar omgeving beter te begrijpen en meer in het moment te leven. Veel van de beelden zijn vastgelegd tijdens de overgang van dag naar nacht, wanneer de wereld mysterieuzer lijkt en de sfeer donkerder wordt. Het eindresultaat weerspiegelt op subtiele wijze haar gemoedstoestand tijdens het creëren van dit project.

judithottoy.myportfolio.com



HERLINDE RAEMAN

The mom/artist notebook, pt. 1

-

Bij de start van haar kunstopleiding zei een vriend tegen Herlinde Raeman dat je als kunstenaar vooral tijd nodig hebt. Als moeder en fotograaf in spe was dat net waar ze mee worstelde; tijd. Zijn uitspraak liet haar niet los. Als een creatie het product is van hard werken, is moeder zijn dan niet juist de ultieme vorm van creëren? Raeman gaf drie vriendinnen, allemaal moeders/kunstenaars, een notitieboekje met vragen en capteerde de herkenbare momenten uit het dagelijkse leven van moeders met jonge kinderen: eten - spelen - wandelen - zwemmen - in bad gaan - slapen... Tijdens diezelfde momenten dachten ze samen na. Wat betekent het nu juist om moeder en kunstenaar te zijn? Tijd bleek geen utopie te zijn, maar de sleutel. Hoe besteed je jouw tijd? Elke dag, in het heden, in de balans tussen zorgen en creëren.



HANNEKE VAN CAMP

Sápmi

-

Hanneke Van Camp verloor haar hart in het Hoge Noorden. Nergens in Europa kan je uitkijken over zo'n weidse landschappen, met ruimte om te ademen en vrij rond te dwalen. Maar er schuilt nog zoveel meer achter deze schijnbaar ongerepte natuur. Sápmi is een land zonder grenzen, van acht verschillende seizoenen en rendierhouderij. Een plaats waar aan elke heuvel en rivierbocht een naam werd gegeven. Waar de mens deel is van de natuur, en de natuur deel van de mens. Achter die prachtige landschappen zitten duizenden jaren van cultuur en geschiedenis verscholen. Een levenswijze die bijna onzichtbaar is vandaag, maar met een mooie boodschap voor de toekomst.

hannekevancamp.com

PASCAL VAN HOOREBEKE

T. Duarte Tavares Montano

-

De beeldenreeks *T. Duarte Tavares Montano* werd gemaakt op de stranden rond Sintra (Portugal). Het weer is er onstuimig en ruw. Pascal Van Hoorebeke liep langs de kustlijn en zocht, bijna meditatief, naar afstand en verwijdering. Hij probeerde zich te focussen op een onderbroken geschiedenis in relatie tot zijn verleden. Indirect werd het een bevreemdend getuigenverslag van een hernieuwde, onrustige ontmoeting tussen twee mensen. De beelden werden door de fotograaf vormgegeven in een boek, waarin enkele gedichten van Fernando Pessoa werden geïntegreerd.

WIM VAN ISACKER

Schmerzfarbenbilder

-

Met de reeks *Schmerzfarbenbilder* legt Wim Van Isacker de vinger op het thema verkeersveiligheid. In het verkeersbeleid wordt er gesproken van ‘gevaarlijke punten’: locaties die volgens objectieve maatstaven onveilig zijn. Maar kan een plaats objectief onveilig zijn? Kun je van een plek

aflezen dat het ‘normaal’ is dat er een ongeval gebeurd is? *Schmerzfarbenbilder* documenteert alle 78 plaatsen in de provincie West-Vlaanderen waar in 2018 een dodelijk verkeersongeval gebeurde. De beelden worden gepresenteerd zoals herdenkingsfoto’s op grafzerken. Gebakken in porselein kunnen ze zelfs in weer in wind blijven bestaan, als getuigen van het menselijk leed op plaatsen die onveilig zijn gebleken. In zijn werk exploreert Van Isacker zijn omgeving. De beelden lijken willekeurig bij elkaar gezet en toch is de onderwerpkeuze beredeneerd. Het is georganiseerd toeval. Ogenschijnlijk onopvallende plaatsen hebben hun eigen verhaal. De beelden worden chronologisch getoond, geordend volgens type ongeval dat er plaats vond.

wiim.be

MARENS VAN LEUNEN

Helmersstraat

-

Marens van Leunen fotografeerde voor de reeks *Helmersstraat* het voorbije jaar het huis waarin ze opgroeide. Haar vader woont er nog steeds, samen met zijn spullen. Je vindt er elf dezelfde stoelen, vier vergelijkbare sofa’s, minstens zeven tafels, zeven à acht

computerschermen en een stuk of zes gaskachels. Om maar enkele dingen te noemen. Het interieur transformeert continu, het groeit en krimpt. Meubels komen en gaan, gekocht en verkocht via Marktplaats, dat door haar vader “*de god van het overschot*” genoemd wordt. De reeks vormt een ode aan de zorgvuldig uitgezochte tweedehandsspullen van haar vader, die onbedoeld verzamelingen zijn geworden. ‘*Helmersstraat*’ bevraagt de band met onze huiselijke omgeving en onze spullen. Wat is de waarde van spullen en welke rol spelen ze in onze menselijke relaties?

marensvanleunen.com



QUINTEN VERMEULEN

The first thing he does in the morning is take off

-

Het dagelijks leven van Quinten Vermeulen loopt hand in hand met zijn fotografische praktijk. Elk element van het leven biedt hem de kans om te fotograferen: koffiedrinken, een hooibaal, een gasfles, een bijl, een stoel, vrienden... Daarnaast is nieuwsgierigheid ook de aanleiding voor fotografische observaties en obsessies: het oplaten van een weerballon, het dromen van een vissersboot, het omspitten van een stuk land, het jongleren met tomaten, het bouwen van een huis uit grofvuil...

SILKE WINNE

Cherif

-

Op haar vijftiende krijgt Silke Winne te horen dat haar vader niet haar biologische vader is. Dit was de start van een zoektocht naar de wortels van haar bestaan die pas meer dan dertig jaar later werd afgerond. Drie jaar geleden, na het overlijden van haar moeder, doet ze een DNA-test die haar tot in Algerije brengt. Het wordt een zoektocht met zowel afwijzingen

als omarmingen, waarbij ze zowel de geografie als de cultuur van het land weet te overbruggen. Haar worsteling en geduld werpen hun vruchten af, wanneer ze na een intense zoektocht van twee jaar haar vader vindt. Maar ze komt te laat. Hij is overleden in maart 2020. Wat Winne aan haar zoektocht overhoudt is een nieuwe familie, waarvan ze veel liefde en acceptatie krijgt. Hun verhalen weerspiegelen herinneringen die haar vader beetje bij beetje terug tot leven brengen. Maar tegelijk rouwt ze om alles wat haar ontnomen is.

silkewinne.com



meer lens-based media
CCHA.BE/LENSBASEDMEDIA